

Overleven in Jelena's Hel

Donker, dreigend, destructie en in alle chaos sporadisch een vaag, flinterdun schijnsel. Voor wie het schaarse licht wil zien!

Een decor met wanden van brede, imposante blokken die op je af komen, je willen verpletteren; wanden waar dansers aan hangen en vanaf vallen. En dan nog drie enorme ventilatoren, alsof het publiek al niet door alle andere indrukken omver is geblazen...

Op de vloer soldaten, een vrouw in het wit, een vrouw in het zwart: vast een bruid, vast een weduwe, hoop en nieuw leven versus angst en verlies.

A Mood for Deep Longing refereert naar oorlog en daar heeft de Tilburgse choreografe Jelena Kostic (Servie) haar deel van meegekregen. Het is knap hoe ze de fatale gevolgen die geweld en oorlog hebben op individuen en gemeenschappen kan vertalen in een beklemmende voorstelling met beeldende en gelukkig soms ook aangename, lichte bewegingen. Het contrast tussen de frêle naaktheid van de danseressen en de nietsontziende vernietiging door al het slechte in de mens is groot en groots.

De muziek van Strijbos en Van Rijswijk: volks, Servisch, vertaald in bedrukte, soms sterk aanwezige, verheffende muzieklandschappen, accentueert de duisternis, de wanhoop, maar geeft de toeschouwer ook de broodnodige lucht.

Nog het meest opvallend op de vloer is een kantoortje, ingebouwd in het decor. Een vrouw tikt brieven, je hoort de typemachine en ze bladert af en toe in ordners. Alsof bestuurders, bureaucratie, de aanjagers van oorlogen, nooit zijn af te stoppen en onaangedaan mogen doormarcheren. En die tikkende vrouw (Iris Ficker), jong, voortdurend aanwezig kan verdraaid goed zingen ook.

Jelena Kostic heeft een achtergrond bij T.r.a.s.h. en dat is vooral in dit stuk zichtbaar, met een groot verschil: de choreografe vertelt op intense manier haar eigen verhaal, geeft haar visie. Ze is in het stuk herkenbaar, ze keert zich binnenstebuiten, en iedereen mag dat zien. Moet dat zien.

Volgende keer maar eens in de grote zaal.

Een danseres schrijft met krijt letters, kreten op de wand, in een poging woorden te geven aan waar geen woorden voor zijn. Het is haar verhaal, daar op die wand, persoonlijk, en de kreet die ze onderstreept is glashelder. Overeenkomst, kom tot elkaar, hou eens op met dat geweld. Wie kan daar nu tegen zijn?